

GELECEĞİN YAZARLARI HAYAL GÜCÜ ÜLKESİNDE

İSTANBUL
İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

İSTANBUL - GAZİOSMANPAŞA
İLÇE MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

İSTANBUL - GAZİOSMANPAŞA
İLÇE MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

Bu kitap, İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü'nün
“GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ” kapsamında,
Gaziosmanpaşa Aliya İzzetbegović İlkokulu
2-C öğrencileri tarafından yazılan
ve uygun bulunan eserler alınarak hazırlanmıştır.
Tüm hakları saklıdır. İzinsiz çoğaltılması, yayımlanması yasaktır.
İstanbul 2025

İmtiyaz Sahibi
Okul Müdürü
Fuat KAN

Sorumlu Müdür Yardımcısı
Abdulkadir ÇANKAYA

Editör ve Dizgi
Esin BATMAZ

ÖNSÖZ

Sevgili Okurlar,

Bu kitapta, minik kalemilerin büyük dünyasına tanık olacaksınız. Her biri 2. sınıf öğrencisi olan yazarlarımız; kendi hayal dünyalarını, umutlarını, neşelerini ve hayata dair gözlemlerini cümlelere dönüştürdüler.

Onlar henüz küçük yaşlarında birer “yazar” olmanın ilk adımlarını attılar. Hayal kurdular, düşündüler, yazdılar ve paylaştılar. Bu kitap, onların ilk eserlerini bir araya getiriyor.

Belki bir gün bu sayfaları çeviren bir başka çocuk, içinde gizli kalmış bir yazar olduğunu fark edecek. Belki de geleceğin büyük yazarlarının ilk izleri bu satırlarda okunacak.

Keyifle okuyun, çocukların kalbinden dökülen bu hikayelerde siz de kendi çocukluğunuza bir yolculuk yapın.

İÇİNDEKİLER

TOMBİK BALIK.....	6
FULYA'NIN RÜYASI.....	7
KÜÇÜK MUCİT.....	9
ELEMENTLERİN KAVGASI.....	11
MİNİK TİLKİ KİTİ.....	13
ARI VIZ VIZ.....	16
SÜPER KAHRAMANLAR.....	17
SEVGİLİ ARKADAŞIM.....	19
PİŞMAN OLAN TAVUK.....	21
KÜÇÜK AYI VE ARMUT AĞACI.....	23
OKULUMDAKİ GEZİ.....	24
ÖĞRETMENİN SIRRI.....	25
DOSTLUĞUN GÜCÜ.....	27
MELİS'İN DOĞUM GÜNÜ.....	29
ZAMANIN ÖNEMİ.....	31
YAĞMUR.....	33
DİŞ DOKTORU.....	34
DİŞÇİDEN KORKAN ÇOCUK.....	35
BAYRAM SEVİNCİ.....	37
EGE'NİN YILDIZI.....	39
ZUHAL KULAK DOKTORUNA GİDİYOR.....	42

TOMBİK BALIK

Bir zamanlar denizde çok mutlu bir balık yaşarmış. Bu balığın adı Mor Balık'mış. Mor Balık'ın denizde bir sürü arkadaşı varmış.

Mor Balık, abur cuburları çok severmiş. Ama fazla abur cubur yediği ve sağlıksız beslendiği için, Mor Balık çok kilo almış ve tombik bir balık olmuş. Yüzmekte zorlanmaya başlamış. Kısacık mesafe yüzse bile hemen nefes nefese kalıyormuş.

Bir gün arkadaşları, Mor Balık'la tombik balık diye dalga geçmişler. Mor Balık bu duruma çok üzölmüş.

O günden sonra Mor Balık, sağlıklı beslenip fazla kilolarını vermek için kendine söz vermiş. Sağlıklı beslenmeye başlamış. Kısa süre sonra fazla kilolarını vermiş ve tombik Mor Balık, artık arkadaşlarıyla aynı kilolara gelmiş. Eski haline geri dönmüş.

Bir daha kimse onunla dalga geçememiş. Aksine, arkadaşları onun bu azmini tebrik etmişler.

Mor Balık, denizde yine mutlu mesut yaşamış ve eski mutlu günlerine geri dönmüş.

Hatice Zümra TAN

FULYA'NIN RÜYASI

Fulya bir gün uykuya dalmış, rüyasında hapur hupur yemek yiyormuş. Şekerli bir havuza atlıyor, şekerli evleri izliyormuş. Şekerli oyuncaklarla, şekerli basketbol topu ve voleybol topu ile oynuyormuş. Ayrıca bulutlar pamuk şekermiş.

Arkadaşları gelmiş. Arkadaşlarının yanında Kuromi ve My Melody varmış. Onlarla oyun oynamışlar.

Şekerden insan heykelleri varmış. Sonra dans yarışmasına katılmışlar. Fulya birinci olmuş. Renkli renkli oyuncaklar, şeker, çikolata ve daha bir sürü harika şey varmış...

Ardından Fulya, arkadaşlarıyla konsere gitmiş ve çok eğlenmiş. Öyle güzelmış ki her şey... Derken kolunda bir el hissetmiş ve elin sahibi annesiymiş.

Annesi:

– Fulya, Fulyacığım, haydi okula! Geç kalacaksın, diyerek onu uyandırmış.

Fulya hemen fırlayıp:

– Olamaz! Bu bir rüya mıydı? demiş.

Keşke her şey gerçek olsaydı, devam etseydi diye biraz üzülse de arkadaşlarını ve gerçek hayatı çok özlediğini fark etmiş. Gerçek dünyanın çok daha güzel olduğunu anlamış.

Elini yüzünü yıkayıp kahvaltısını yapmış ve servise binip okuluna gitmiş. Birinci ders, ikinci ders, üçüncü ders derken ilk okul günü geçmiş.

Okuldan dönmüş, ödevlerini yapıp güzel bir kitap bulup okumuş. Okuduğu kitap bir masal kitabıymış. Kitabın adı “Eylül ve Arkadaşları” ymış. Kitabın konusu, tıpkı rüyası gibiymiş. En yakın arkadaşlarıyla şekerli dünyada eğlenen Eylül’ün maceralarını okurken rüyasını yeniden hatırlamış ve çok mutlu olmuş.

Kim bilir, belki bir gün şekerden evlerin, çikolatalardan oyun parklarının olduğu bir oyun parkı yaparlar mı, diye geçirmiş içinden ve gülümsemiş...

Eylül ER

KÜÇÜK MUCİT

Merhaba, benim adım Ali. Büyüdüğümde mucit olacağım. Bir şeylerle uğraşmak benim çok hoşuma gidiyor. Bir gün, televizyon izlerken bir mucit programına denk geldim. Çok güzel bir robot yapmışlardı. O an dedim ki: “Ben de büyüdüğümde mucit olup robot yapacağım.”

Ve hayal kurmaya başladım. Hayalimdeki robot ıslıl ısıldı. Bana gülümsüyor ve benimle konuşuyordu. Hareket de ediyordu. Robotumla arkadaş gibi olmuştuk. Hayal kurmak bile çok güzeldi. Beni çok güldürmüştü. Artık mucit olursam, hayalimdeki robotu yapacağım.

Hedefim; okuyup büyük bir mucit olmaktı. Yıllar geçti, okuldan mezun oldum. Ailemin desteğiyle ilk mucit yarışmasına katıldım. İlk yarışmayı kaybettim ama ümidimi kaybetmemiştim.

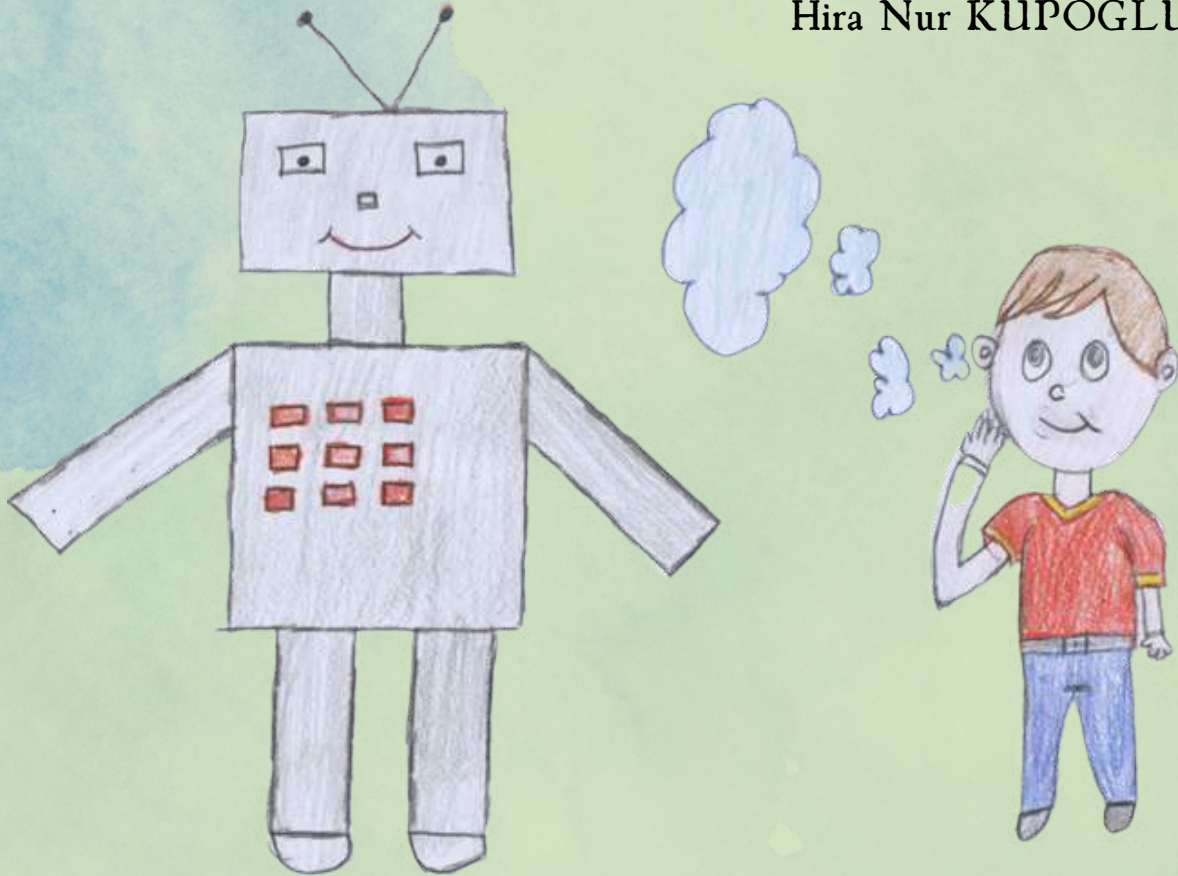

Tekrarı olacak olan yarışmaya katılmak için yeni fikirler düşünmeye, daha iyisini yapmaya odaklanmıştım kendimi. Günler geçiyor, aylar geçiyordu ve ben daha iyisine hazırlanıyordum. Aylar geçtikten sonra yarışma günü tekrar geldi. Ve ben kendimi o kadar hazır hissediyordum ki, kazanacağıma emindim.

Sıra bana geldi, çok heyecanlıyım. Hazırladığım icadımı sunarken kalbim pırpır ediyordu. Beklenen an gelmişti ve benim robotum kazanmıştı! Kendimle gurur duyuyordum. Hayalimi gerçekleştirdiğim için çok mutluydum.

Siz de hayalinizi gerçekleştirmek için asla vazgeçmeyin!

Hira Nur KÜPOĞLU

ELEMENTLERİN KAVGASI

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde Asel ve ailesi, pazar sabahı çok güzel bir pikniğe gidecekmiş. İstanbul'da, Belgrad Ormanı'nda ailecek güzel bir piknik yaptıktan sonra, Asel ve kardeşi top oynamaya başlamış. O sırada top, çalıların arkasına kaçmış. Asel, topu almaya gittiği sırada bir bakmış; ateş, su, toprak ve hava elementleri tartışıyorlarmış. Asel çok şaşırmış:

"Elementlerin ormanda ne işi var?" diye düşünmüş. Yanlarına gidip gitmemekte kararsız kalmış ama ani bir kararla elementlerin yanına gitmiş.

– Çözemediğiniz sorun ne? İsterseniz ben size yardımcı olabilirim, demiş. İlk başta Ateş konuşmaya başlamış:

– Ben Ateşim! Elementlerin en önemlisi benim. İnsanlara sıcaklık ve ısı veririm, demiş.

Sonra Su başlamış:

– Ben de önemliyim. Hayvanlar, bitkiler, insanlar... Ben olmazsam yaşayamazlar, demiş.

Sonra Toprak konuşmuş:

– Asıl ben önemliyim! Ben, insanların karnını doyurmasını sağlarım. Bitkiler, sebzeler, ağaçlar benimle büyür, demiş.

Sıra Havaya gelmiş:

– İnsanın hayatta kalması için havaya ihtiyaç var. Olmasaydım, tüm canlılar yok olurdu, demiş.

Asel, sorunu anlamış. Aslında hepsi, insanlar, hayvanlar ve dünya için çok önemli elementlermiş. Fakat bu sorunu nasıl çözeceğini bilmiyormuş. Tam da o anda, aklına harika bir fikir gelmiş. Hepsine tek tek, bu dünya için ne kadar önemli olduklarını anlatmış. Elementler, Asel'in anlattıklarını düşününce ona hak vermişler ve boşu boşuna tartıştıklarını anlamışlar. Aralarındaki sorun düzelmiş. Asel'e teşekkür edip, hiç kimseye görünmeden ormanda kaybolmuşlar.

Asel, topu alıp kardeşinin yanına gittiğinde, olup biteni anne ve babasına anlatmış. Anne ve babası, Asel'in orta yolu bulup elementlerin tartışmalarına son verdiği için ona çok teşekkür etmişler.

Asel MOLLAMEMİŞOĞLU

MINİK TİLKİ KİTİ

Kiti adında bir tilki varmış; o, fantastik şeylere çok düşkünmüş. Bir gün çizgi film izlerken, Kiti aniden televizyonun onu çektiğini fark etmiş ve çok korkmuş. Ama artık çok geçmiş ve televizyonun içine girmiş. Oranın güzel yanı, interneti olan her yere girebiliyormuş. Etrafı dolaşırken aniden bir çocuk ona:

– Merhaba, benim adım Selim. demiş. Kiti ve Selim çok iyi arkadaş olmuşlar. Hatta bir gün bir delilik yapıp, oyunun içindeki çibilere dönüşüp o oyunu oynamışlar. Ama bir gün, beş tane daha arkadaş edinmişler. Onların adları Tiki, Mizu, Tati, Mazi ve Kasito'ymuş. Onlar çok iyi geçiniyormuş.

Bir gün, Selim, Kiti'nin kalbini kırmış. Bu durumdan sonra herkes ayrı bir yerde yaşamaya çalışmış. Bu durum, Selim'in yüreğini kötüye çevirmiş. Sonra Kiti, haberlere tam girmiş, bir de ne görsün, birisi interneti ele geçirmeye çalışıyormuş ve tüm arkadaşlarını toplamaya karar vermiş. Teker teker herkesin kapısını çalmış ve demiş ki:

– Arkadaşlar, interneti kurtarmalıyız, yoksa virüsler interneti yok edecek.

Herkes kabul etmiş. Çalmadığı tek bir kapı varmış, o da Selim'in kapısıymış. Kapıyı çalmışlar ama Selim, hiç onlara bakmadan kapıyı çat diye kapatmış. Ama onlar bir plan yapmışlar. Plan şuymuş: önce kılık değiştirmişler ve Selim'in laboratuvarına girmeyi başarmışlar. Sonra sohbet ederken Selim onlara bir sır vermiş. İnterneti ele geçirmek isteyen aslında oymuş. Kiti, bu haberi duyunca üzgün bir tilki suratı yapmış. Selim:

- Bu ifade bana bir yerden tanıdık geliyor ama hatırlayamıyorum, demiş. Kiti:
- Misafirperverliğiniz için teşekkür ederiz, bizim bir işimiz çıktı, gitmemiz gerekiyor, demiş ve laboratuvardan çıkmışlar. Duydukları karşısında herkes çok sinirliymiş. Kiti ise ağlamaya başlamış. Arkadaşları Kiti'yi sakinleştirmiş ve plan yapmışlar.

Plan şuymuş: Öncelikle internetin ana merkezine gidip ana bilgisayarını kontrol altına alacaklar ve Selim'i oradan uzak tutacaklarmış. Sonra da Selim'i tekrar iyi biri haline getireceklermiş.

Önce internetin merkezine gitmişler, ana bilgisayarı ararken onu sarmaşıkların arasında gizlenmiş olarak bulmuşlar. Kiti, sarmaşıkların arasından geçip bilgisayarı kontrol altına almış. Ve aslında ana bilgisayardaki bir virüsün, Selim'i kötüye çevirdiğini anlamış. Bu durumu tüm arkadaşlarıyla paylaşmış, hepsi şok olmuşlar. Selim, kötü planını gerçekleştirmek için geldiğinde bütün arkadaşları onu bekliyormuş. Bu virüsten kurtulmanın tek yolunun, Selim'in gerçek kalbine ulaşmak olduğunu biliyorlarmış. Selim tam onlara saldıracakken, Kiti:

- Durrr! diye bağırmış. Sen böyle biri değilsin, sen bizim arkadaşımız olan Selim değilsin, sen iyi birisin. Seni virüs bu hale getirdi, demiş.

Sonra Selim, geçmişte arkadaşlarıyla yaşadıkları güzel anıları hatırlamaya başlamış ve birden bire kendine gelmiş. Kiti'yle ve diğer arkadaşlarıyla sarılmışlar. Böylece internet kurtulmuş. Bu arada internetten çıkış yolunun da ana bilgisayar olduğunu fark etmişler. Kiti, artık kendi dünyasına dönebilecekmış. Arkadaşları Kiti'yi uğurlarken, Kiti demiş ki:

- Arkadaşlar, söz veriyorum, sizi hiç unutmayacağım ve ara sıra ziyaretinize geleceğim.

Böylece Kiti, sevginin ve arkadaşlığın gücüyle her şeyin başarılabileceğini öğrenmiş.

Ülkü Senem ÜRKMEZ

ARI VIZ VIZ

Arı Vız Vız ailesi ile beraber ormandaki bal kovanında yaşıyormuş. Vız Vız ormandaki rengarenk çiçeklerden bal topluyormuş. Son zamanlarda çiçekler kuruyup solmaya başlamış. Ormana pikniğe gelen insanlar çöplerini ormana bıraktığı için orman hem kirlenmiş hem de çok kötü kokmaya başlamış. Orman kirlendiği için çiçekler kurumuş. Orman o kadar kirlenmiş ki insanlar bile artık ormana gelememiş. Ormana daha önceden gelen Ayşe ve ailesi ormanın bu halini görünce çok üzölmüşler. Pikniğe gelen insanları yerlere çöp atmamaları için uyarmışlar. Eğer doğamızı kirletirsek hem insanlar hem de havyanlar hastalanırlar. Bunun için ormanlarımızı temiz tutmalıyız.

Ayşe bu durumu sınıftaki arkadaşlarına da anlatmış. Arkadaşları ve aileleri ormanı eski haline çevirmek için ormanı temizlemeye başlamışlar. Arı Vız Vız da diğer hayvanlara haber vermiş. Kediler, köpekler ve kuşlar da insanlarla birlikte temizlemişler.

Orman temizlenince çiçekler yine renkli renkli açmaya başlamış. Arı Vız Vız ve arkadaşları yine çiçeklerden bal yapmaya başlamışlar. İnsanlar ve hayvanlar eskisi gibi çok mutlu olmuşlar. Orman kirlendiğinde doğaya ne kadar zarar verdiğini gören insanlar çok pişman olmuşlar. Bir daha ormanı kirletmemişler.

Zeynep Azra AYAN

SÜPER KAHRAMANLAR

Bir gün, Dragon adında kötülerin kötüsü bir adam varmış. Dragon, yaptığı kötülükleri sürekli bozguna uğratan süper kahramanları hiç mi hiç sevmezmiş. Dragon, yardımcısı Artur ile birlikte bir banka soygunu planlamış. İstanbul'daki büyük bir bankayı soyarak kaçmayı planlıyorlarmış. Ancak, banka güvenliğinin alarmı çalmış. Bunun üzerine, Örümcek Adam, özel yetenekleri sayesinde bu alarmı duyar duymaz bankaya gitmiş.

Örümcek Adam bankaya vardığında, olay yerine ondan önce gelen Karınca Adam ve Kertenkele Kız'ı görmüş. Kendine çok kızan Örümcek Adam, polislerden hırsızların kaçtığı yönü öğrenmiş ve hızla peşlerinden gitmeye başlamış. Polislerin bahsettiği arabayı gören Örümcek Adam, aracın içinde Dragon ve Artur'u görünce, "Bu sefer sizi yakaladım, elimden kaçamayacaksınız!" diye kendi kendine söylenerek peşlerinden gitmeye devam etmiş.

Dragon, bütün trafik kurallarını çiğneyerek liman yoluna doğru gitmeye başlamış. Örümcek Adam, insanlar zarar görmeden, yapışkan ağını kullanarak arabayı durdurmayı başarmış. Ancak, Dragon bir tarafa, Artur başka bir tarafa kaçıp Örümcek Adam'ın aklını karıştırmak istemişler. Ama Örümcek Adam, Dragon'un kaçmasına izin vermemiş ve ağlarını kullanarak onu bir direğe bağlamış.

Artur'u yakalamak için oradan ayrıldığı sırada, Artur bu durumu fırsata çevirip Dragon'u kurtarmış. Bu sırada Karınca Adam ve Kertenkele Kız, suçluları yakalamış. İki süper kahraman tarafından suçlular polislere teslim edilmiş. Ancak bunu duyan Örümcek Adam, bütün övgüleri alan arkadaşlarına çok sinirlenmiş. Bu durumu anlatmak için süper kahramanların lideri, efsaneleşmiş Çelik Yumruk Lion'un yanına gitmiş. Örümcek Adam, "Bütün zor işi ben yaptım, diğerleri hazırda kondu!" diyerek isyan etmiş. Bunun üzerine, Çelik Yumruk Lion, Karınca Adam ve Kertenkele Kız'ı çağırarak ve Örümcek Adam'ın anlattıklarının doğruluğunu sormuş.

Kertenkele Kız, yaşananları anlatınca, Çelik Yumruk Lion sakın bir şekilde şunları söylemiş:

"Bencil davranmak, yakaladığınız kötüler kadar kötü bir şeydir. Her zaman ekip olarak çalışmalısınız. Takım çalışması yaparak suçluları daha kolay yakalayabilirsiniz. Bunun için size bir sürprizim var: özel tasarladığımız kıyafetleri giymenizi istiyorum."

Kıyafetleri giyen kahramanlar, artık yeni bir süper kahraman takımı olmuşlar. Üçü de çok güçlü ve çok önemliymiş. Çelik Yumruk Lion, onlara madalyalarını verip, "Artık gidebilirsiniz." demiş.

Örümcek Adam, Karınca Adam ve Kertenkele Kız, birbirlerine söz vererek bencillik yapmadan, bütün kötülerini takım olarak yardımlaşarak yakalayacaklarına söz vermişler.

Rüzgâr GÜZELKARALAR

SEVGİLİ ARKADAŞIM

Yaz tatilinde babaannesinin yanına giden Ela, bahçede bisikletini sürmek istemişti. Sarı renkli, güzel bisikletiyle dolaşırken yakınlardan gelen bir sese doğru ilerlemeye başladı. Yaklaştığında o sesin yavru bir kuştan geldiğini anladı. Bu kuşun bir kumru olduğunu biliyordu, çünkü daha önce annesinden güvercin ve kumru kuşlarının nasıl olduğunu öğrenmişti. Annesi, kumruların gagalarının ve tüylerinin renginin güvercinlerden farklı olduğunu söylemişti.

Gördüğü kumrunun kanadı yaralanmıştı. Ela, heyecanla babaannesini çağırdı. Babaannesi, yaralı kumruyu görünce onu alıp Ela'nın içi boş olan bir oyuncak kutusuna koydu. Ona ekmek ve su verdi. Ela da kutuda canı sıkılmasın diye kutunun içine oyuncaklar koymuştu. Kumru, oyuncakla oynadı ve ekmeği yedi.

Günler sonra kumru iyileşti ve sonra uçup gitti. Ama Ela, ondan ayrıldığı için yine de üzülmeydi. Çünkü onun iyileşmesine ve tekrar uçabilmesine sevinmişti.

Ela, bir yıl sonra tatil için tekrar babaannesinin yanına geldiğinde artık yedi yaşındaydı. Daha gelesi birkaç gün olmuştu ki, bahçe duvarının üzerinde bir kumru gördü. Ela'nın bir yıl önce ayrıldığı yavru kumru gelmişti, ama artık o da büyümüş ve güçlü bir kumru olmuştu. Ela onu gördükten sonra mutluluktan ağlamaya başladı. Babaannesinin söylediğine göre kumru, onların bahçesine yuva yapmıştı. Ela ile kumru, birbirini uzun zamandır tanıyan iyi birer arkadaş olarak birbirlerine bakmaya devam ettiler.

Ela aslında İstanbul'da yaşıyordu ve sadece okullar tatil olduğunda farklı bir şehirde yaşayan babaannesinin evine geliyordu. Tatili bitince Ela, İstanbul'a döndü. Bir gün babaanesi onu telefonla aramıştı. Ela, heyecanla telefonu açtı ve onu çok mutlu eden bir haber aldı. Babaanesi, kumrunun artık bir yavrusu olduğunu söylemişti. Çok mutlu olan Ela, artık okulunun tatil olmasını ve minik arkadaşının yavrusunu görmeyi hayal etmeye başlamıştı.

Asya GÜL

PİŞMAN OLAN TAVUK

Bir tavuk varmış. Bu tavuk hem kötü kalpliymiş hem de kendini beğenirmiş. Diğer hayvanları dışlar, onların canını acıtır, civcivlerine ise hiç bakmazmış.

Günlerden bir gün tavuk, yine bir grup civciv yumurtlamış. Bu sefer de onları bırakıp gitmek istemiş. Ama civcivler peşinden ayrılmamış. Saatlerce yürümüş, yine de civcivler onu takip etmiş. Bütün hayvanlar, civcivlerin ne kadar gariban, annelerini çok seven ve inatçı civcivler olduklarını düşünmüş. Ama aslında civcivlerin amacı bu değilmiş. Onlar, annelerinin kendilerini ne kadar sevdiğini öğrenmek istiyorlarmış. Bu durumu ormanın zekisi Zebra bile anlayamamış.

Civcivler, ne olursa olsun annelerinin peşini bırakmamış. En sonunda tavuk onlara bağırarak:

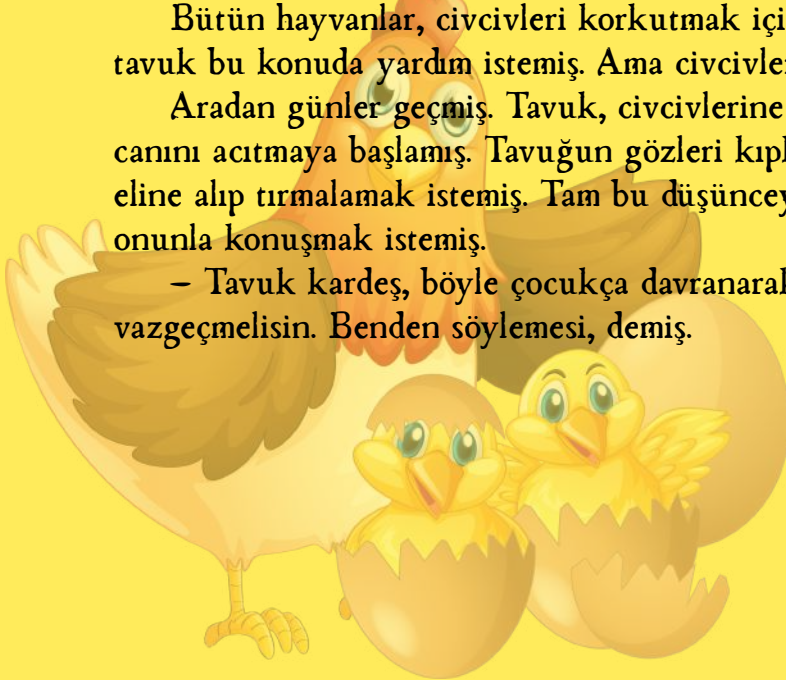
– Gidin başımdan!

Ama civcivler korkmamış bile. Hatta gülmüşler. Tavuk çok sinirlenmiş. Onları korkutmaya çalışmış ama civcivler yine gülmeye devam etmiş.

Bütün hayvanlar, civcivleri korkutmak için tavuğa yardım etmişler. Çünkü tavuk bu konuda yardım istemiş. Ama civcivler yine korkmamış, yine gülmüşler.

Aradan günler geçmiş. Tavuk, civcivlerine bakmadığı için civcivler de onun canını acıtmaya başlamış. Tavuğun gözleri kıpkırmızı olmuş. Öfkeyle civcivleri eline alıp tırmalamak istemiş. Tam bu düşünceyi gerçekleştirecekken, Zeki Zebra onunla konuşmak istemiş.

– Tavuk kardeş, böyle çocukça davranarak eline bir şey geçmez. Bence artık vazgeçmelisin. Benden söylemesi, demiş.

Tavuk sinirle:

– Sana ne! Ben istediğim gibi davranırım! demiş.

Zebra sakince:

– Bence bunları bir düşün, demiş.

Tavuk uzun uzun düşünmüş, taşınmış ve sonunda yaptıklarından pişman olmuş. Bir daha hiç kötülük yapmamış. Artık bütün civcivlerine gözü gibi bakmaya başlamış.

Ve anlamış ki, kötülük yapınca eline bir şey geçmez.

Zeynep Asel ÖZYURT

KÜÇÜK AYI VE ARMUT AĞACI

Bir zamanlar, ormanda yaşayan küçük bir ayı ve ailesi varmış. Küçük Ayı, armudu çok sevmiş. Her gün ormana gider, armut ağacından armut toplarmış. Aradan zaman geçtikten sonra, Küçük Ayı armut ağacına gitmek istemiş ama Anne Ayı'ya sormadan gitmiş. Giderken, ormanın tepe kısmından yuvarlanıvermiş. Anne Ayı, Küçük Ayı'yı aramaya çıkmış ve onu yerde görmüş. Hızla yanına gitmiş ve:

– Ne oldu? diye sormuş.

Küçük Ayı:

– Düştüm, demiş.

Anne Ayı çok sinirlenmiş:

– Neden dikkatli olmadın? Bir daha önüne bak ve beni dinle! demiş.

Minik ayıcık, sürekli sakarlık yaşarmış. Abisi de onun gibiymiş. Okulundaki arkadaşları da onunla dalga geçermiş. Küçük Ayı bu duruma çok üzülmüş ve:

– Bir gün bu durum sizlerin de başına gelir. Ne demişler “Gülme komşuna, gelir başına.”

Arkadaşları bu sözü daha önce hiç duymamış. Küçük Ayı'ya dönüp sormuşlar:

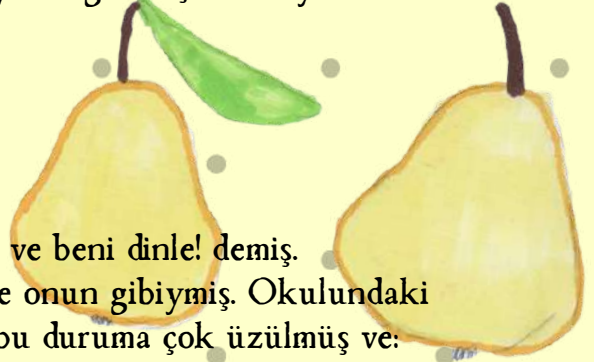
– Bu sözü kimden duydun?

Küçük Ayı:

– Anne Ayı'dan öğrendim, demiş.

Böylece Küçük Ayı'nın arkadaşları da bu atasözünü öğrenmiş.

Kübra ERTEKİN

OKULUMDAKİ GEZİ

Yeni bir sabaha uyandım. Bugün okulda bir gezi vardı. Hemen giyinip okula gittim. Okuldaki gezi sürprizdi. Sürprizler beni çok mutlu eder. Otobüste yanıma en sevdiğim arkadaşım oturdu. Gezinin ne olduğunu tahmin etmeye çalıştık ve sonunda gideceğimiz yere varmıştık. Bir de baktık ki hayvanat bahçesine gelmişiz. Bu bizi çok mutlu etti.

Önce hemen yavru tavşanların yanına gittik. Onların resimlerini çektik. Tam on tane yavru tavşan vardı. Biraz ilerledik, kocaman bir fil bizi hortumuyla ıslattı. Hemen yanında, upuzun boylu bir zürafayı besledim. Aslanın yavrusu vardı. Aslan uyurken yavrusunu sevdim. Kaplanın yanına gittim ama dokunmama izin vermediler.

Bir sürü hayvan görmek ve sevmek çok güzeldi. Otobüse bindik ve eve geldim. Akşam olmuştu, uyku saatim gelmişti. Biraz hayvanların özelliklerini düşündüm, hayaller kurdum. Çok yorulduğum için hemen uyumuşum.

İkra Aylis GÜLTEKİN

ÖĞRETMENİN SIRRI

Merhaba arkadaşlar, ben Ömer. Sizlere yakın arkadaşlarımla başımızdan geçen bir anıyı anlatmak istiyorum. Ben, Aliya İzzetbegoviç İlkokulu 2-C sınıfına gidiyorum. Sınıfta beş kişilik bir grubumuz var. Grubumuzun adı Kaşifler.

Grup üyelerimizden Çınar tam bir jet. Okuldaki en hızlı koşan çocuk. Kahverengi gözlü, uzun boylu ve çalışkan bir arkadaşımız. Rüzgâr ise grubun zekâ küpü. Tatlı, akıllı ve tüm zor problemlerde her zaman bir çıkış yolu bulur. Yiğit tam bir kahraman. Nerede bir tartışma olsa, Yiğit orda. Her zaman karşısındakini ikna etmeyi başarır. Emir ise kısa boylu, çevik ve konuşkan biridir. Ve ben... Kahverengi gözlü, hızlı, akıllı biriyim.

Gelelim konumuza: Geçen hafta salı günü, Emir derste tuvaleti geldiği için dışarı çıktı. Ondan az sonra da sınıf öğretmenimiz, yan sınıfın öğretmeni ile konuşacağını söyleyip sınıftan ayrıldı. Emir sınıfa döndüğünde çok endişeliydi. Teneffüste acil toplanmamız gerektiğini söyledi.

– Güvenlik görevlisi Ali Abi’nin kulübesinin orada sizleri bekliyorum, dedi.

Hiçbirimiz ne olduğunu anlayamamıştık ama çok merak ediyorduk. Zil çalar çalmaz güvenlik kulübesine koştuk. Emir üzgün bir şekilde anlatmaya başladı:

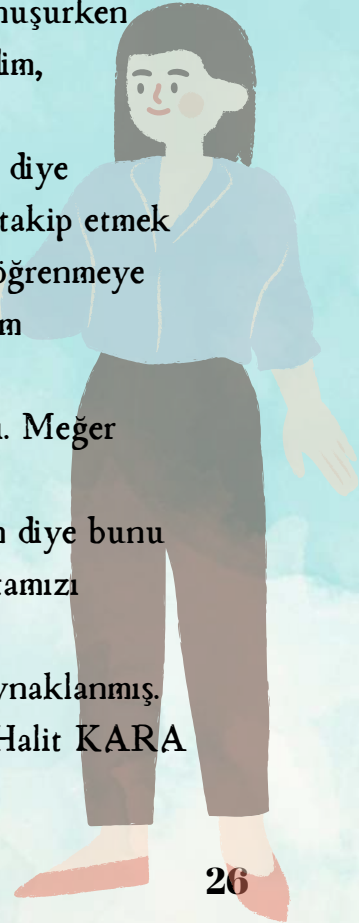
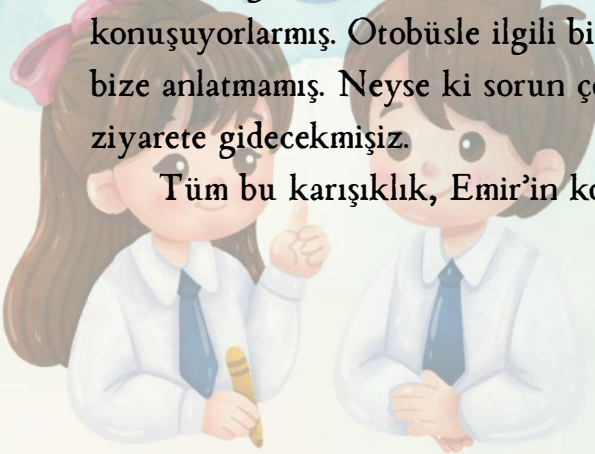
– Tuvaletten dönerken öğretmenimizi, Türkan Öğretmen ile konuşurken duydum. Öğretmenimiz okuldan gidecekmiş. Daha çocuklara söylemedim, üzülmesinler, dediğini duydum.

Hepimiz çok şaşırarak ve üzüldük. Nasıl olur da bizi bırakıp gider diye düşündük. Bu işin peşini bırakmamaya karar verdik ve öğretmenimizi takip etmek için bir plan yaptık. Kiminle ne konuşuyor, nereye gidiyor... Bunları öğrenmeye çalışacaktık. Çünkü eğer gitmeye gerçekten karar verdiyse, bunu bizim öğrenmemiz gerekirdi.

Bir haftalık takip sonunda öğretmenimiz, kendisi her şeyi açıkladı. Meğer Türkan Öğretmen’le birlikte bizi Anıtkabir’e geziye götürmek için konuşuyorlarmış. Otobüsle ilgili bir sorun çıkmış ama biz üzülmeylem diye bunu bize anlatmamış. Neyse ki sorun çözülmüş ve bu hafta Anıtkabir’e Atamızı ziyarete gidecekmışiz.

Tüm bu karışıklık, Emir’in konuşulanları yarım duymasından kaynaklanmış.

Ömer Halit KARA

DOSTLUĞUN GÜCÜ

Okulun ilk günüydü. Herkes çok heyecanlıydı. 1-C sınıfına başlayacak olan Ömer, Ahmet, Zeynep ve Kübra, daha ilk günden arkadaş olmuşlardı. İlk gün ders yoktu. Öğretmen bugünü “tanışma günü” ilan etmişti. Çocuklar neşeli bir hafta geçirdi. Bolca eğlenceli ve oyunlu günler yaşayıp kısa sürede kaynaştılar. Ancak birkaç hafta sonra, Ömer için zor günler başlamıştı. İçine kapanıyor, derslere katılmıyor, eskisi gibi neşeli görünmüyordu.

Neden mi?

Çünkü 4. sınıftaki Ali adında bir çocuktan zorbalık görüyordu. Korktuğu için bu durumu ne ailesine, ne arkadaşlarına ne de öğretmenine anlatabiliyordu. Ahmet, Zeynep ve Kübra, Ömer'e üzülmüyor, neden böyle olduğunu anlayamıyorlardı. Bir gün teneffüste onu gizlice takip etmeye karar verdiler. Arka bahçeye gittiğini gördüler. Yanında kendisinden büyük bir çocuk vardı. Ömer ona para veriyor, çocuk ise bağılıyor, hatta vuruyordu. Ömer ağlıyordu. Arkadaşları hemen yanına koştu.

– Bu durumu tek başına çözemezsin, öğretmene söyleyelim, dedi Zeynep. Ömer ikna olmuyordu. Korkmuştu. Ama arkadaşları kararlıydı. Ömer'in koluna girdiler ve onu birlikte öğretmenin yanına götürdüler. Ömer, yaşadığı her şeyi öğretmenine anlattı. Öğretmen Ömer'e sarıldı ve:

– Merak etme, bu durumu hemen çözeceğiz, dedi.

Hemen Ömer'in annesine haber verildi. Öğretmen, Ömer ve ailesiyle birlikte o çocuğu buldu. Ali'nin öğretmeni ve ailesiyle konuşuldu. Sonradan öğrendiler ki Ali, evde babasından şiddet görüyordu. Bu durum rehber öğretmene bildirildi. Rehber öğretmen de Ali'nin ailesiyle görüşmeler yaptı.

Ali, Ömer'den özür diledi. Babası da Ali'den özür diledi. Birkaç gün sonra, Ömer ve arkadaşları Ali ile arkadaş oldular. Artık birlikte oynuyor, birlikte gülüyorlardı. Ömer, zor günlerinde yanında olan arkadaşlarına tek tek teşekkür etti. O gün hep birlikte çok önemli bir şey öğrendiler:

Gerçek dostluk, zor zamanlarda belli olur.

Zeynep Sare ANIK

MELİS'İN DOĞUM GÜNÜ

Bugün Melis, okula gitmek için erkenden uyandı. Kalktı ve banyoya gitti. Elini yüzünü yıkadı, dişlerini fırçaladı. Hazırlanmak için odasına gitti. Üzerini giyip çantasını aldı ve okula gitti.

Melis, doğum günü olduğunu bilmiyordu. Annesi ve babası Melis için hazırlıklar yapıyordu. Ailesi, Melis'in sevdiği arkadaşlarını doğum gününe çağırmıştı. Parti, akşam olacaktı.

Melis okuldan geldi ve hemen ödevlerinin başına geçti. Ödevlerini bitirdikten sonra odasından çıktı. Salona geldiğinde büyük bir sürprizle karşılaştı ve çok şaşırdı.

Ailesi ve arkadaşları, tam hayalindeki gibi büyük bir doğum günü partisi hazırlamıştı. Melis'in annesi, doğum günü için giyeceği elbiseyi hazırlamıştı. Melis odasına gidip hemen hazırlandı.

Sürprizler bitmemişti! Salona pastayı öğretmeni getiriyordu. Öğretmenini gören Melis bir kez daha şaşırdı. Hep birlikte mumları üflediler. Herkes, Melis'e hediyelerini tek tek verdi. Melis, tüm hediyelerini açtı, hepsini çok beğendi.

Parti bittikten sonra misafirler evlerine gitti. Melis, annesine evi toplamakta yardım etti. Sonra birlikte gidip uyudular.

Ertesi sabah kalktı ve okula gitti. Sınıfında, doğum gününe gelemeyen Zeynep Azra'ya doğum gününün ne kadar güzel geçtiğini anlattı.

Zeynep Azra, hasta olduğu için gelemediğini ve bu yüzden çok üzgün olduğunu söyledi. Doğum gününe gelemese de, arkadaşına çok sevdiği tacını hediye etti.

İşte arkadaşlık böyle bir şeydi.

Elanur ÖNEN

ZAMANIN ÖNEMİ

Bir kasabada Mehmet adında bir çocuk varmış. Mehmet, kendi yaşıtlarına göre fazla soru soran bir çocukmuş. En çok merak ettiği şey, zamanı durdurmanın mümkün olup olmadığınımış..

Bir gün, annesiyle birlikte kasabadaki kütüphaneye gitmişler. Oradaki tüm kitapları incelemiş ve bir raftaki kitap dikkatini çekmiş. Kitabın üstünde "Zamanın Sırları" yazıyormuş. Mehmet hemen kitabı alıp okumaya başlamış ama kitapta yazan bazı yazıları anlamakta zorluk çekmiş.

Annesine:

– “Kitaptaki zaman kavramlarını anlamakta zorluk çekiyorum. Bana yardım edebilir misin?” diye sormuş.

Annesi:

– “Bu konuda sana yardım edebilecek birisini biliyorum.” demiş.

Kasabada herkes tarafından sevilen Zehra Hanım’ı aramışlar. Zehra Hanım, kütüphaneye gelmiş ve hemen kitabı okumaya başlamış. Mehmet, Zehra Hanım’a:

– “Zamanı durdurabilir miyiz?” diye sormuş.

Zehra Hanım da bunun mümkün olamayacağını söylemiş.

Mehmet:

– “Peki, zamanı nasıl doğru kullanabiliriz?” diye sormuş.

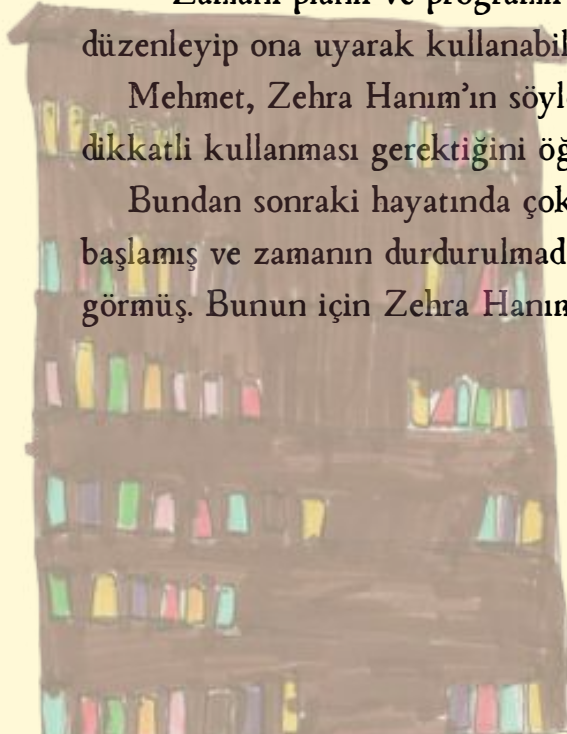
Zehra Hanım:

– “Zamanı planlı ve programlı hareket ederek, kendimize haftalık bir liste düzenleyip ona uyarak kullanabiliriz.” demiş.

Mehmet, Zehra Hanım’ın söylediklerini çok mantıklı bulmuş ve zamanı daha dikkatli kullanması gerektiğini öğrenmiş.

Bundan sonraki hayatında çok daha düzenli ve programlı hareket etmeye başlamış ve zamanın durdurulmadan da her şeye yetecek kadar vakit sunduğunu görmüş. Bunun için Zehra Hanım’a çok teşekkür etmiş.

Asel KURTKAYA

YAĞMUR

Emir ve Asya'nın evde canları sıkılmış, dışarı çıkmak istiyorlarmış ama dışarıda yağmur yağıyormuş. Anneleri, "Çok yağmur yağıyor, ıslanacaksınız çocuklar," demiş.

Emir ve Asya, annelerinin sözünü dinlemeden, yağmurluk, çizme ve şemsiyelerini almadan dışarı çıkmışlar. Bahçedeki su birikintilerinde oynarken, sıırıslıklam olmuşlar.

Dışarıda üşüyüp eve gelmişler ve hapsırmaya başlamışlar. Annelerine, "Seni dinlemedik ve hasta olduk!" demişler.

Anneleri, çocuklarını üzerlerini değiştirmeleri için odalarına göndermiş. O sırada anneleri, çocuklara ıhlamur hazırlamış. Çocuklar ıhlamurları içerken içleri ısınmış.

Emir annesine, "Seni dinlemediğimiz için çok özür dileriz. Bundan sonra senin sözünden dışarı çıkmayacağız." demiş.

Anneleri çocuklarına sarılıp, ıhlamurlarını içmeye devam etmişler.

Emir ERDAL

DİŞ DOKTORU

Bir gün bir çocuk markete gitti. Sonra markette en sevdiği çikolatayı gördü ve o çikolatadan bir tane aldı. Sonra on tane daha aldı. Çok mutlu bir şekilde eve döndü. Çocuk çikolataları yerken annesi onu gördü.

"Çok fazla yeme, dişlerin çürür," dedi annesi.

Ama çocuk, annesinin sözlerini duymamış gibi yaptı. Günler geçtikçe çocuğun dişleri ağrımaya başladı. Annesi bir gün ona sordu:

"Ben sana ne dedim? Çok yeme, dedim değil mi?"

Sonra annesiyle birlikte diş doktoruna gittiler. Doktor, çocuğun dişlerine baktı.

"Ne oldu bakalım buraya böyle?" dedi.

Annesi, "Oğlum çok çikolata yedi. Ben uyardım ama bana inanmadı," dedi.

Doktor, çocuğun çürük dişlerini çekti. Sonra da ona temiz bir diş fırçası verdi ve şöyle dedi:

"Her gün dişlerini fırçalamalı ve çok fazla çikolata yememelisin."

Çocuk ve annesi mutlu bir şekilde eve döndüler. O günden sonra çocuk hiç çikolata yemediği gibi dişlerini her gün düzenli olarak fırçaladı.

Zeren Duru YILMAZ

DİŞÇİDEN KORKAN ÇOCUK

Merhaba, benim ismim Ece. Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Bir gün, sabahın erken saatlerinde kalktım, elimi yüzümü yıkadım. Kahvaltıda annemle sohbet ettik.

Annem:

– Kızım, bugün dişçiye gideceğiz, dedi.

Bunu duyunca çok korktum ve hemen odama saklandım. Annem, korkacak bir şey olmadığını söyledi. Sonra ben de annemin sözlerine ikna oldum ve rahatladım.

Annemle birlikte arabayla dişçiye doğru yola çıktık. Arabada anneme:

– Acaba Dişçi Ayşe Abla bana ne yapacak? Oradaki aletlerden hangisini ağzıma sokacak? Canım acıyacak mı? diye sordum.

Annem de bana cevap olarak:

– Sadece tahta bir çubukla ağzının içine bakacak. Dişlerinde çürük olup olmadığına ve diş etlerinin sağlıklı olup olmadığına bakacak, dedi.

Yaklaşık yirmi dakika sonra, Dişçi Ayşe Ablanın muayenehanesine vardık. Ayşe Abla, güler yüzlü bir şekilde anneme ve bana:

– Hoş geldiniz, dedi.

Hemen odaya girdik ve muayene koltuğuna oturdum.. Ayşe Abla, “Çürüğün var mı?” diye bakmaya başladı.

Dişlerimin içinde bir tanesinin çürüdüğünü söyledi:

- Bu diş çekmemiz gerekiyor, yoksa daha büyük sorunlara yol açabilir, dedi.
- Dişlerimi her gün fırçalıyorum, nasıl çürük olabilir? diye sordum.
- Bazen öyle şeyler olabilir, dedi ve dişime bir iğne yaptı. Sonra dişimi çekmeye başladı.

Dişim çekilirken içimde hâlâ biraz korku vardı ama sonunda dişimi sorunsuz bir şekilde çekti. Ayşe Abla'ya teşekkür ettim. O da ağzıma tekrar tahta çubukla bakıp artık bir sorun kalmadığını söyledi. Ayrıca bana, iğneyi yaparken ve dişimi çekerken uslu durduğum için teşekkür etti ve minik bir diş şeklinde, içi açılan bir kolye hediye etti. Dişlerimden biri düştüğünde oraya koyabilecektim.

Sonunda eve gitme zamanı gelmişti. Birbirimize “Görüşürüz,” dedik ve annemle birlikte arabaya bindik. Yolda annemle sohbet ettik. Annem:

- Uslu durduğun için teşekkür ederim, dedi.
- Rica ederim anneciğim, dedim.

Eve girdiğimizde, babamın ve anneannemin evde olduğunu gördüm. Hemen onlara neler olduğunu anlattım. Babam ve anneannem:

- Aferin akıllı kızıma! dediler.

Ben de onlara:

- Normalde çok korkuyordum. Ama dişçiye gitmeden önce annem korkulacak bir şey olmadığını söyledi ve beni ikna etti. Dişçiye gittiğimde de anladım ki gerçekten korkulacak bir şey yokmuş, dedim.

Sonra annem, babam ve anneannemle birbirimize sarıldık ve gülüştük.

Çisem YETKİN

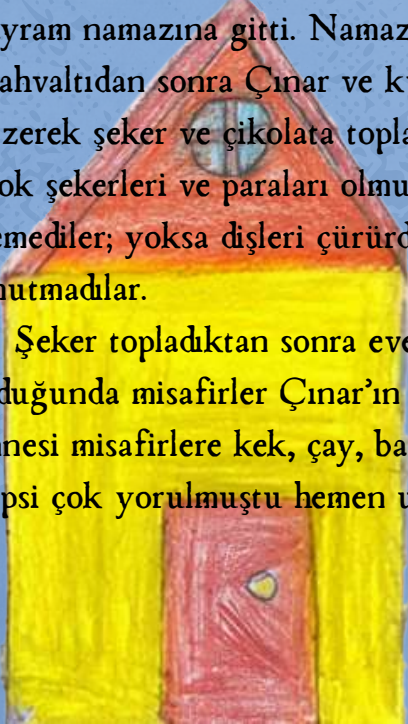

BAYRAM SEVİNCİ

Ramazan ayı bitmiş ve Ramazan Bayramı gelmişti. Çınar ailesiyle birlikte bayram alışverişine çıkmıştı. Kendine güzel kıyafetler aldı. Sonra eve gidip bavullarını hazırlayıp köyün yolunu tuttular.

Ertesi gün köye vardılar. Bayramın ilk günüydü. Çınar babasıyla beraber bayram namazına gitti. Namazdan sonra eve geldiler ve bayram kahvaltısı yaptılar. Kahvaltıdan sonra Çınar ve kuzenleri şeker toplamaya başladılar. Köydeki evleri gezerek şeker ve çikolata topladılar. Bayramlaştıkları büyükleri onlara para da verdi. Çok şekerleri ve paraları olmuştu. Tabii ki topladıkları şekerleri bir günde yemediler; yoksa dişleri çürürdü. Yedikten sonra dişlerini fırçalamayı da unutmadılar.

Şeker topladıktan sonra eve dönüp bahçede eğlenceli oyunlar oynadılar. Akşam olduğunda misafirler Çınar'ın anneannesi ile dedesini ziyarete geldiler. Bu sefer annesi misafirlere kek, çay, baklava, şeker, çikolata ikram etti. Misafirler gidince hepsi çok yorulmuştu hemen uyudular.

Bayramın ikinci günü olmuştu. Çınar erkenden kalkıp elini yüzünü yıkadı. Bayramlıklarını giydi ve kahvaltı etmeye bahçeye indi. Asla kahvaltı öğününü atlamazlardı çünkü annesi kahvaltının çok sağlıklı bir öğün olduğunu söylerdi her zaman. Güzelce kahvaltı ettikten sonra kuzenleriyle şeker, çikolata ve para toplamaya devam ettiler.

Çınar'ın babası, eve dönmek için gece uçak bileti almıştı. Köyün yolu uzak olduğu için uçakla dönmeye karar verdiler. Gelirken otobüs ile gelmişlerdi ve yol uzun sürmüştü. Uçak saatleri geldiğinde toplanıp havaalanına gittiler. Akrabalarıyla vedalaştılar ve uçağa bindiler. Eve döndüklerinde çok yorgunlardı, hemen uyudular.

Artık bayramın üçüncü günü olmuştu. Çınar yine erkenden uyandı, bayramlıklarını giydi ve ziyaret etmedikleri akrabalarına, komşularına gittiler. Onlarla da bayramlaştılar.

Bayramda çok parası olmuştu Çınar'ın ve biriktirdiği paralarla kendine çok güzel bir uzaktan kumandalı araba almayı hayal etti. Ailesi de onun bu hayalini gerçekleştirdi. Çınar hem oyuncak arabasına hem de bayramı dolu dolu geçirdiğine çok sevinmişti. Bir sonraki bayramı sabırsızlıkla bekliyordu.

Muhammed Çınar TANRIKULU

EGE'NİN YILDIZI

Efe ve Ege iki kardeşlerdi. Birlikte oyunlar oynar, vakit geçirirlerdi. Ege'nin en büyük merakı uzay ve gezegenlerdi. O akşam Ege'nin doğum günüydü. Babası ona kocaman bir teleskop hediye etti. Ege ve Efe heyecanla terasa çıkıp teleskopu kurmaya başladılar. Hava kararır kararır gökyüzünü seyretmeye başladılar. Saatlerce seyrettikten sonra anneleri uyku vakitlerinin geldiğini söylemek için yanlarına geldi. Çocuklar yataklarına yattılar. Efe yorulduğu için hemen uyuyakaldı. Ege ise heyecandan uyuyamıyordu. Bir süre sonra kalktı ve tekrar teleskopunun başına geçti. Gökyüzünü izlemeye başladı. Yıldızlar, gök cisimleri ve gezegenler onu çok heyecanlandırıyordu. Tam o sırada bir yıldız kaydı. Yıldızın giderek yaklaştığını gören Ege şaşırdı. Bir süre sonra yıldız tam olarak Ege'nin önünde durdu. Ege yıldıza yaklaştığında onunla konuşmaya çalıştığını fark etti. Yıldız ona seslendi: "Bize katılmak istersen yarın aynı saatte burada ol, seni almaya geleceğim," dedi. Ege duyduklarına inanamadı ve hemen sabah olması için uyumaya gitti.

Ertesi sabah erkenden kalktı. Çok heyecanlıydı, yerinde duramıyordu. Ailesi bu heyecanının sebebini merak etseler de anlayamadılar. Ege akşama kadar gezegenleri, yıldızları araştırdı. Hava kararmaya başladığında terasa koştu. Teleskopun başına geçip beklemeye başladı. Bir süre sonra bir yıldız kayarak geldi. Ege hemen ona yaklaştı, yıldız arkasını döndü ve sıkı tutunmasını söyledi. Ege yıldza bindi ve sıkıca tutundu. Uçmaya başladıklarında Ege heyecandan neredeyse bayılacaktı. Kısa süre sonra yolculukları bitti. Ege yıldızdan indi. Çünkü zaten uçabiliyordu. Uzayda yer çekimi yoktu ve havada durabiliyordu. Yıldız, Ege'nin doğum gününü kutladı ve doğum günü için onunla vakit geçireceğini söyledi. Yıldız Ege'yi gezegenlerle tanıştırmaya başladı. Her gezegenin farklı özelliklerini öğrenen Ege büyülendi. Yıldız, Güneş'e fazla yaklaşmamasını söyledi. Yoksa sıcaklıktan zarar görebilirdi. Ege tanıştığı tüm gezegenleri çok sevdi.

Kardeşi Efe, evde Ege'yi arıyordu. Teleskopun yanında olabileceğini düşünüp oraya gitti. Fakat orada da değildi. Abisine seslenmeye başladı. "Ege... Ege!!!" Yıldız ses dalgalarını hissederek Ege'ye gitme zamanının geldiğini söyledi. Ailesi onu merak etmiş olabilirdi. Ege tekrardan yıldza binip sıkıca tutundu. Çok geçmeden kendini evinin terasında buldu. Ege hala yaşadıklarına inanamıyordu.

Ertesi gün arkadaşlarına anlatmak için sabırsızlanıyordu ama büyük ihtimalle ona inanmayacaklardı. Yine de Ege çok mutlu ve heyecanlı hissediyordu. Ege tam uyuyacakken aklına yapmadığı proje ödevi geldi. Panikle yatağından kalktı. Saat çok geçmişti ve erken kalkacaktı. Ege'nin bir masal yazması gerekiyordu. Aklına hemen yaşadıklarını yazmak geldi ve çalışma masasına koştu. Bir kağıt, kalem alıp başından geçenleri yazmaya başladı. Çünkü bunlar sadece masallarda olabilecek olaylar gibiydi. Ödevden sonra çok yorulduğu için uyuyakaldı. Ertesi sabah okulda yazdığı masalı okudu. Hem öğretmeni hem de arkadaşları bu masalı çok beğendiler ve zevkle dinlediler. Ege bu ödevden çok yüksek bir puan aldı. Bunu yıldız borçluydu. Akşam yıldız teşekkür etmek için sabırsızlanıyordu. Fakat büyük ihtimalle yıldız bir sonraki doğum gününe kadar gelmeyecekti. Ege yine de hava karardığında teleskopun başına geçip gökyüzüne bakmaya başladı. Bekledi fakat yıldız gelmedi. Ege belki duyar diye yıldız teşekkür etti. Çok geçmeden bir yıldız ona göz kırptı ve kayarak gitti. Ege yıldız teşekkürü kabul ettiği için çok mutlu oldu. Bir sonraki doğum gününe gün saymaya başladı. Tekrar yıldızı ve gezegenleri görmek için çok heyecanlıydı.

Uras Berkay KARAMAN

ZUHAL KULAK DOKTORUNA GİDİYOR

Zuhal adında bir çocuk vardı. Bir gün kulakları ağrımaya başladı. Annesi pazartesi günü randevu aldı ve Perşembe günü hastaneye gittiler. Doktor Zuhal'in kulaklarını muayene etti ve kulaklarının temizlenmesi gerektiğini söyledi.

Zuhal sandalyeye oturdu ve doktor ıııkla kulağına baktı. Zuhal biraz korkmuştu. Sonra da tüp benzeri bir şeyle kulağındaki kirleri çekti. Zuhal'in canı acımişti. Annesine sarıldı. Doktor Zuhal'in kullanması gereken ilaçları reçeteye yazdı. Sonra hastaneden çıkıp annesinin iş yerine gittiler. Öğlen olmuştu. Zuhal ve annesi yemekhaneye indiler. Yemekhane Zuhal'in sevdiği yemeklerden yoktu. O da yoğurt ve ekmek yedi. Yemekten sonra Zuhal annesinin işlerine yardım etti. Daha sonra Zuhal lobiye çıkıp hava almak istedi. Tam o sırada güvenliğin yanında en sevdiği teyzesini gördü. Teyzesi Zuhal'e sürpriz yapıp annesinin iş yerine gelmişti. Zuhal koşarak teyzesine sarıldı. Zuhal çok mutlu olmuştu. Teyzesi Zuhal'i alıp alışveriş merkezine götürdü. Orada yemek yiyip alışveriş yaptılar. Zuhal teyzesiyle vakit geçirdiği için çok mutluydu.

Zuhal BURMAOĞLU

YILDIZ YAZARLARIMIZ

- ★ HATİCE ZÜMRA TAN
- ★ EYLÜL ER
- ★ HİRANUR KÜPOĞLU
- ★ ASEL MOLLAMEMİŞOĞLU
- ★ ÜLKÜ SENEM ÜRKMEZ
- ★ ZEYNEP AZRA AYAN
- ★ RÜZGAR GÜZELKARALAR
- ★ ASYA GÜL
- ★ ZEYNEP ASEL ÖZYURT
- ★ KÜBRA ERTEKİN
- ★ İKRA AYLİS GÜLTEKİN

YILDIZ YAZARLARIMIZ

- ★ ÖMER HALİT KARA
- ★ ZEYNEP SARE ANIK
- ★ ELANUR ÖNEN
- ★ ASEL KURTKAYA
- ★ EMİR ERDAL
- ★ ZEREN DURU YILMAZ
- ★ ÇİSEM YETKİN
- ★ MUHAMMED ÇINAR TANRIKULU
- ★ URAS BERKAY KARAMAN
- ★ ZUHAL BURMAOĞLU

SEN DE YAZ

“Senin de anlatacak bir hayalin var mı?”

“Yandaki boş sayfa senin hayal gücünü bekliyor!”

**Karakterin adı
ne olacak?**

**Hikayen
nerede geçiyor?**

**Mutlu son mu,
sürpriz mi?**

SEN DE YAZ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

✨ "GELECEĞİN YAZARLARI: HAYAL GÜCÜ ÜLKESİNDE" ✨

Çocukların kelimelerle kurduğu rengârenk bir evren!

Hayal gücü bazen bir yıldızın peşinden gitmekle başlar...

**Bu kitapta, 2. sınıfın minik yazarları sizi kendi hayal dünyalarına
davet ediyor.**

**Kimi zaman fantastik hikayelere dalacak, kimi zaman bir rüyada
uçacaksınız.**

**Her sayfada çocuk kalbinin içtenliği, bir gülümseme gibi sizi
bekliyor.**

Bu kitap, çocukların hayal gücüyle yazılmıştır.

Her kelimesi geleceğe umut taşır.